Stockholms läns landsting

SÄRSKILT UTTALANDE

LANDSTINGSSTYRELSEN
VÄNSTERPARTIET

2016-01-26

Ärende nr 6
LS 2015-0776

Månadsrapport november 2015 för Stockholms läns landsting

Stockholms läns landsting uppvisar ett prognostiserat resultat på 150 mkr för 2015. Prognosen har förbättrats sedan delårsbokslutet, framför allt till följd av engångsposter som återbetalning av premier från AFA försäkring och läkemedelsbidrag.

Prognosen förutsätter dock att planerade åtgärds- och besparingsprogram får förväntad effekt, något som är högst osäkert. Särskilt akutsjukhusen har stora problem. Samtidigt har landstingets verksamheter stora behov av utökade resurser redan idag, för att till exempel klara bemanningssituationen inom akutsjukvården och för att upprätthålla nuvarande kollektivtrafikutbud. Medias rapportering om krisen i akutsjukvården, stängda vårdplatser, långa väntetider och personal som varnar för att de inte längre kan garantera en patientsäker vård har blivit normalläge. På flera håll är kapacitetstaket nått.

Stockholm har för få verksamma sjuksköterskor och specialistsjuksköterskor i förhållande till folkmängden. Vi har inte råd att stå och se på medan allt fler väljer att lämna landstinget som arbetsgivare. Kompetensförsörjningsstrategin lyser med sin frånvaro. Vad som behövs är en generell satsning för att göra det mer attraktivt för sjuksköterskor att utbilda sig och arbeta kvar. Inte minst måste akutsjukhusen ha avsatta resurser för att höja sjuksköterskornas löner. I synnerhet som konkurrensen i omvärlden om sjuksköterskorna skärps när närliggande landsting höjer ingångs- och lägstalöner. Vår budgetsatsning med en personalpott på en halv miljard kronor hade möjliggjort detta.

Det är glädjande att antalet resande i kollektivtrafiken ökar, vilket också stärker landstingets intäkter. Vi ser dock med oro hur den borgerliga minoriteten inte möter utvecklingen, utan istället för en politik som riskerar att resultera i ökad trängsel och avstannade resenärsintäkter.

Vi menar att en ordentlig genomlysning behövs för att hitta effektiviseringar men också för att budgetera utifrån faktiska förhållanden. Nuvarande upphandlingskonstruktioner enligt LOV ökar kostnadsökningstakten och begränsar möjligheten till politiska prioriteringar. Utgifterna ökar utan att motsvarande kvalitetshöjning för medborgarna kan garanteras.

Det går inte heller att utesluta att ytterligare medel behöver skjutas till för att rädda upp den situation som idag råder på framför allt våra akutsjukhus.